

Jedného dňa v roku 1988 ja a jeden môj kamarát sme sa vybrali do Oliveto Citra, aby sme tam strávili čas modlitby. Tu sme sa zúčastnili na Svätej Omši jedného kňaza misionára . Jeho kázeň sa mi obzvlášť páčila. Rozhodol som sa, že ho musím spoznať . A tak večer , akoby bolo už všetko vopred zorganizované, sme sa ocitli uňho doma a zdieľali sme naše skúsenosti . Po nejakom čase prišiel ku mne domov , kde v prítomnosti mojej početnej rodiny odslúžil Svätú Omšu . Takto sa posilnilo naše priateľstvo a vo mne rástla túžba poznať čo Boh chce kto mňa. Jedného dňa , keď som sa vrátil z Oliveto Citra, zúčastnil som sa na Svätej Omši v kaplnke tohto misionára .v evanjeliu bolo čítanie “ nech mŕtvi pochovávajú svojich mŕtvych“ . Chcel som pochopiť čo to znamená a tak som sa spýtal kňaza . Vnímal som to ako odpoveď na moju žiadosť . Rozhodol som sa zostať v tej komunite . Mal som iba jednu prosbu. Môcť telefonicky upozorniť moju rodinu, že zostanem v tej komunite. Moja rodina z toho nebola nadšená . V tom dome žili aj iní chlapci. Naše dni sme trávili v modlitbe a v službe vo farnosti. Kňaz, čo nás hostil chcel, aby som robil rozlišovanie môjho duchovného života ; žil podľa pravidiel tej malej komunity; žil moju skúsenosť s Máriou v mlčaní, ale aby som sdielal s nimi večernú modlitbu v spoločenstve s Pannou Máriou . O pár mesiacov nám ten misionár oznámil , že sa budeme musieť presťahovať do Komunity “ Fratelli della Parola “ (Bratia Slova) v Acilia - Rím . Tam sa mal stretnúť s Matkou Terezou . Ja som nechápal o čom hovorí . Ten kňaz bol prekvapený , že nepoznám Matku Terezu, a tak v krátkosti mi povedal , o koho sa jedná a , aké sú jej diela. Pred cestou do Ríma som sa zveril mojej rodine. Z ich prekvapenia som pochopil veľkosť tejto ženy . Nastal deň stretnutia , bol som zvedavý na tú sestričku, ktorej som tak veľa počul rozprávať. Stretli sme sa s ňou v jednej z jej komunít v Ríme 10. Októbra 1988. Na mňa urobila obrovský dojem tá malá sestra , plna pokory a jednoduchosti, plná objajucej lásky . Požehnala nás každého osobitne, pomodlili sme sa spolu a , každému z nás nám dala zázračnú medajlu. Po tomto stretnutí sa pre mňa začal nový život v tejto rímskej komunite. Dni sme trávili v modlitbe a v rešpektovaní pravidiel spoločného života. Jedného dňa , náš kňaz misionár , spolu so sestrou Elvirou, sa rozhodol prijať do nášho domu chlapcov z komunity „Cenacolo“; chlapcov drogovovo závislých . Predstavený našej komunity nás žiadal venovať sa tým chlapcom podľa pravidiel života komunity sestry Elvíry.

Preložil D. R.